

Crònica d'una mala experència

Sóna el timbre , que bé, per fi s'acaba l'institut! I ara a tornar a casa, pel camí, res estrany, cap senyal, diguem, del destí que m'advertís que pujar per l'ascensor no seria bona idea... maleït siguis, karma! Obro la porta de fora de casa, com sempre, les senyores de la planta baixa parlant del "Sálvame" i de la Belén Esteban. Les saludo i elles pasen de mi, després som els joves els maleducats! Agafo l'ascensor i just quan vaig a clicar el botó del segon pis, es fica dins el veí de tercer. Déu meu, quin paio, no el suportó! Quan estic a punt d'arribar, per fi, al segon pis, l'ascensor s'atura, molt bé! Genial! No podria ser tot tan perfecte! Premo el botó de la campana per sortir d'aquí ja, però, carai, no contesta ningú! Vés a saber on s'ha ficat el conserge... El meu veí es comença a posar nerviós i es tira un pet que, imagineu-vos com podria ser, va posar en marxa l'ascensor. Finalment, vaig fugir d'allà ràpidament i vaig arribar a casa.